

Мій нарід (1943)
Буряківець Юрій Дмитрович

Мій нарід — це не тубілець дикий,
Ми рабами зроду не були! —
Йшли навали з войовничим криком,
Смерть для себе у степах знайшли.
Скрізь могили в нашій Україні
Їх безславний позначають шлях.
Ти вставала, земле, із руїни,
Щоб зміцніти і рости в віках.
Піднімалися в народі крила,
Двиготіла боєм далина. —
Мій народе! — Ти зродив Трясила,
Наливайка, Гонту, Богуна...
І ніякій силі не зломити
Духа, що в людських серцях живе.
Ти здіймешся правдою над світом,
Він засяє у любові ввесь.
Мій нарід — це не тубілець дикий,
Він зведе навали нанівець.
Мій нарід — і мужній, і великий —
Він і воїн гнівний і творець.

1943

Постійна адреса: http://ukrlit.org/buriakivets_yurii_dmytrovych/mii_narid